

ת"פ 49093/07/15 - מדינת ישראל, משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד מאהר אבו אמחארב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 49093-07-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבו אמחארב

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד איתי שמואלי
המאשימה
נגד
מאהר אבו אמחארב ע"י עוה"ד חאתם
נעאמנה
הנאשמים

גזר דין

כתב האישום ב-ת"פ 49093-07-15

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של הסעה
בנסיבות מחמירות של שוהים שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב -
1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**).
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 20.7.2015 בכביש 6 לכיוון צפון סמוך למחלף סורק, נהג
הנאשם במיניבוס, כאשר אינו רשאי לנהוג ברכב על פי רישיון הנהיגה שברשותו וכן הסיע עשרה תושבי
האזור כאשר אין בידם אישור כניסה או שהייה כדין.

כתב האישום ב-ת"פ 5568-01-06

3. הנאשם הודה גם בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש כנגדו לבית המשפט השלום בכפר סבא בתיק
מספר 5568-01-16 והורשע בביצוען של העבירות הבאות: זיוף סימני זיהוי של רכב לפי סעיף 413ט
לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן קבלת רכב או חלקי רכב גנובים לפי סעיף
413 לחוק העונשין.
4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, היה יניב כהן (להלן: **המתלונן**) אחד הבעלים של חברת "מסיעי
שדרות". בנסיבות אלה החזיק המתלונן, בין השאר, ברכב מסוג מרצדס מסחרית והנושאת לוחית זיהוי
מספר 419931 (להלן: **הרכב** או **הלוחית המקורית**, לפי העניין), מספר שלדה

עמוד 1

wdb9066571s969483 (להלן: **השלדה המקורית**). בתאריך 11.5.2015 בשעה 01:00, או בסמוך לכך, בתחנת הדלק "צבירה" אשר בדרך לכפר לקייה, החנה אסד סוביב את הרכב וירד ממנו. באותן הנסיבות, נגנב הרכב מהמקום.

5. כמו כן, בין תאריכים 11.5.2015 ו-9.6.2015, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל הנאשם לידיו את הרכב מאדם שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, ביודעו כי הרכב הושג בעבירה. בהמשך לכך, עובר ליום 9.6.2015 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שינה הנאשם את מספר השלדה המקורי של הרכב במספר שלדה אחר, ובדרך זו זייף את סימני הזיהוי של הרכב.

טענות הצדדים לעונש

6. הצדדים הודיעו שאין הסדר לעניין העונש לגבי שני כתבי האישום שנזכרו לעיל ושהם הודה הנאשם. הוסכם בין הצדדים כי תתקבל חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות שבה תיבדק שאלת התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות, כאשר המאשימה הדגישה שעמדתה היא בכל מקרה לעונש של מאסר מאחורי סורג ובריח.

7. באת כוח המאשימה טענה שכל אחד מכתבי האישום התוקנים שבהם הורשע הנאשם מצדיק הטלת מאסר ממש, לא כל שכן השילוב של שניהם יחד. בנוסף, הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם שכולל הרשעה אחת בעבירה של חבלה במזיד ברכב ושימוש ברכב ללא רשות ונדון לצו של"צ. כמו כן, הפנתה לרישום של הנאשם בעבירות תעבורה ושכולל שמונה הרשעות קודמות.

8. בא כוח הנאשם טען בתמצית כדלקמן: הנאשם נשוי ואב לשני ילדים; בתיק שעניינו עבירת ההסעה שלא כדין, לא קיבל כל תמורה עבור ההסעה; בתיק שעניינו העבירה של זיוף סימני זיהוי של רכב וקבלת רכב גנוב, הרכב הוחזר על ידי המשטרה לבעליו; הנאשם עובד כיום בצורה סדורה בעסק למכירת חומרי בנייה ששייך למשפחתו; העונש הראוי בנסיבות עניין הוא מאסר שירות בדרך של עבודות שירות וזאת לתקופה קצרה; הנאשם נמצא מתאים על ידי הממונה על עבודות שירות לבצע עבודות שירות.

שני אירועים נפרדים

9. הנאשם הורשע בעבירות שמפורטות בשני אירועים נפרדים שמופיעים בשני כתבי אישום שונים ונפרדים. לפיכך, יש לקבוע שני מתחמי עונש הולמים, אחד לכל אירוע.

מתחם העונש ההולם לגבי הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות

10. ב-ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** [פורסם בנבו] (4.8.2013) כבוד השופט רובינשטיין (כתוארו דאז) קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של הסעת שוהים שלא כדין בנסיבות מחמירות (כגון כאשר יש שישה או יותר מוסעים ברכב), אזי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל (פסקה יא' לפסק דינו).

11. כמו כן, בשני פסקי דין מאוחרים יותר של בית המשפט העליון, אושרו עונשים של 7 חודשי מאסר בפועל, בכל אחד מהתיקים, בעת שהיה מדובר בהסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, וזאת בצירוף קנס כספי ושלילת רישיון (רע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.1.2014); ע"פ 617/15 **מונטסר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.4.2015)).

12. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבה הורשע הנאשם של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, מתחם העונש ההולם נע בין 5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס כספי והוראה בדבר שלילת רישיון, בין בפועל ובין על התנאי.

מתחם העונש ההולם לגבי זיוף סימני זיהוי וקבלת רכב גנוב

13. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של זיוף סימני זיהוי של רכב וקבלת רכב גנוב, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 2097/14 **דויכאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.3.2014). המבקש הורשע בעבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים לפי סעיף 413 לחוק העונשים. המבקש קיבל לידי רכב גנוב ביודעו שהוא גנוב. בהמשך, המבקש נהג בו בשטח הרשות הפלסטינית ונתפס במהלך מרדף משטירתי לאחר שהרכב התהפך ונגרם לו נזק. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר לא ארוכה ובין מאסר של 18 חודשים. המבקש היה בחור צעיר וללא עבר פלילי קודם ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש וערעורו נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 6976/16 **טוויל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.9.2016). על פי העובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש, הוא נתפס בעודו נוהג בקטנוע, וזאת לאחר שרישיון הנהיגה שלו נפסל קודם לכן. המבקש נהג בקטנוע ללא ביטוח ולאחר שזייף או טשטש את סימני הזהות של הקטנוע. המבקש הורשע בביצוען של העבירות הבאות: שינוי זהות של הרכב לפי סעיף 413ט לחוק העונשין, נהיגה בזמן פסילה, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף, גניבה או זיוף של מסמכי רכב לפי סעיף 413ח לחוק העונשין. למבקש היה עבר פלילי ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

14. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם שעניין זיוף סימני זיהוי של רכב וקבלת רכב גנוב נע בין 5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

15. בעת קביעת העונש המתאים הכולל והסופי לגבי הנאשם בתוך שני מתחמי העונש שקבעתי לעיל, אין מנוס מהמסקנה שהצירוף של שני התיקים יחדיו אינו מאפשר הסתפקות במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ולכן דרך המלך היא השתת מאסר מאחורי סורג ובריח.

16. בעת קביעת העונש המתאים, לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: ההודאה בשני התיקים והחיסכון בזמן שיפוטי; עובדת היותו של הנאשם נשוי ואב לילדים שפרנסתם עליו והשלכות המאסר על בני ביתו; העובדה שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד.

17. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או לפי סעיפים 413ט ו-413 לחוק העונשין.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 6,000 ש"ח, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.2018 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לתשלום מיידי. ככל שקיימת הפקדה כספית בתיק בית המשפט באחד שני התיקים מושא גזר הדין, מטעם הנאשם, ואשר אין לגביה צו עיקול או צו מימוש, אזי, לפי בקשת הנאשם, הנני מורה שהסכום הקנס יקוזז מההפקדה הכספית. ככל שתיוותר יתרה היא תוחזר לנאשם.

18. לפי דברי בא כוח הנאשם, רישיון הנהיגה של הנאשם נלקח על ידי המשטרה במסגרת אחד משני התיקים שבהם הורשע. לאור פרק הזמן המשמעותי שחלף מאז שנפתח כל אחד מהתיקים, לא מצאתי צורך בהטלת ענישה נוספת בדמות שלילה בפועל או שלילה על תנאי של רישיון הנהיגה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ח, 06 פברואר 2018, במעמד הצדדים.